

О матері, в своїх дітей вдихніть
Безцінний скарб — любов до Батьківщини.
За спалені Руєни, за руїни,
О матері, їх пам'яті навчіть.

Життя — урок... Неначе мимохіть
Суть істин пізнаєм, та є святині,
Які у кожній кривочці повинні
В пільмі світить, в біді на сполох бить.

Хай діти знають, що оця земля,
Яку вкривали кулі, ніби тля,
Звичайна, — і не краща, і не гірша...

Та є в ній споконвічна таїна:
Вона твоя, вона в тобі, вона —
Ні, не така, як інші, трохи інша.

1977

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.